

Берлін, 13.09.2018

ПРОМОВА ЛЮДМИЛИ КОЗЛОВСЬКОЇ В БУНДЕСТАЗІ

Пані та панове,
дорогі друзі,

Перш за все, хочу щиро подякувати депутатам парламенту – пану Франку Швабе і доктору Андреасу Ніку – за їхню підтримку, а особливо за те, що вони запросили мене виступити в Бундестазі і розповісти про тривожну ситуацію в Польщі. Ваша допомога неоціненна, ми надзвичайно вдячні вам.

Цей крок був вкрай важливим не тільки для мене та мого чоловіка. Я бачу в ньому потужний прояв солідарності з усіма тими, хто бореться за незалежність судової системи і за європейські цінності в Польщі.

Фундація «Відкритий Діалог» – позаполітична неурядова організація, діяльність якої охоплює переважно пострадянські країни. Ми працюємо на міжнародному рівні, підтримуємо громадських активістів, реформаторів і правозахисників, а також переслідуваних політиків-опозиціонерів, спонсорів опозиції, незалежних журналістів і пов'язаних з ними людей. До 2017 року ми ніколи не робили офіційних заяв щодо внутрішньої ситуації в Польщі – тій Польщі, яка часто була прикладом для наслідування і джерелом натхнення для своїх східних сусідів та інших пострадянських держав, що прагнуть до демократичних перетворень. Польські громадяни виявляли величезну солідарність з ними, а моя друга батьківщина була надійним притулком для політичних біженців. На жаль, тепер це вже не так.

У липні 2017 роки ми разом з тисячами інших жителів Польщі брали участь у протестах на захист верховенства права. Стаття мого чоловіка про можливі акти громадянської непокорності, опублікована тоді на його персональній сторінці в Facebook, спричинила цілу низку репресій проти нашої організації і нашої сім'ї. Головні міністри польського уряду публічно обговорювали заходи, які необхідно вжити проти нас та інших громадських організацій, які критикують владу.

Нас звинуватили в тому, що ми намагаємося спровокувати кровопролитну революцію (так званий польський Майдан) і повалити уряд, діючи в інтересах інших держав та іноземних політичних сил: Джорджа Сороса, росіян, німців, так званих «брюссельських еліт», українських націоналістів, різних іноземних розвідок. Державні та інші праві ЗМІ регулярно публікували фейкові новини та теорії змови щодо нас. Результатом усього цього стала хвиля ненависницької риторики і прямих погроз на нашу адресу.

Міністр закордонних справ намагався захопити контроль над Фундацією, зажадавши, аби суд замінив наших членів правління його комісаром. Міністерство прогало справу двічі: суд відхилив клопотання Вітольда Ващиковського та його наступника Яцека Чапутовіча з огляду на конституційну гарантію свободи слова, та той факт, що позивачі навіть не змогли точно вказати, які саме норми закону ми нібито порушили.

На вимогу Міністра-координатора секретних служб та Міністра закордонних справ була проведена спеціальна фіскальна і митна перевірка. Її вже кілька разів продовжували, але на цей момент вона так і не принесла жодних результатів. Ні проти мене, ні проти Фундації не було висунуто жодних обвинувачень. Ми вважаємо, що мене переслідують тому, що я,

як іноземка, є більш легкою здобиччю, ніж мій чоловік. Крім того, ці переслідування можуть бути способом залякати, пригрозити іншим іноземним громадянам, які проживають у Польщі, особливо українцям, а також їхнім сім'ям, на випадок, якщо ті надумують протистояти нинішньому уряду.

За останні кілька місяців атак зазнали тисячі активістів і як мінімум кілька інших неурядових організацій і громадських ініціатив Польщі. «Комітет оборони демократії», «Громадяни Республіки Польща», жіночі правозахисні організації і багато учасників протестів зіткнулися з тиском (зокрема, з візитами поліції, стеженням, вилученням документів і комп'ютерів).

Зловживання системою ШІС – чергова спроба натиснути на нас. Раніше, до 2017 року, у нас не було жодних проблем і конфліктів з польською владою, тому ми вважаємо, що всі ці дії не є низкою збігів, а носять цілеспрямований політичний характер. Нещодавно це відкрито визнав і сам пан Ващиковський, коли обґрунтовував заборону на мій в'їзд [в ЄС]: він заявив, що ми ведемо антидержавну діяльність, впливаючи на іноземних політиків, зокрема, брюссельських.

Через заборону на в'їзд, накладений польською владою, я вимушено пробула в Києві рівно місяць – мене затримали 13 серпня і депортували на наступний день. Мені не надали жодних фактичних обґрунтувань того, чому мене внесли в чорний список ШІС – вся ця інформація була засекречена, частина моєї справи містила конфіденційні дані, розкриття яких завдало б серйозної шкоди державі. Офіційно я до цих пір є національною загрозою для Польщі, і всі держави-члени Шенгенської угоди повинні чинити зі мною відповідно. Ми вживаємо всіх можливих юридичних заходів, але польське законодавство не дає мені права захищатися. Провідні юристи стверджують, що воно не відповідає європейським нормам і що зловживання ШІС, можливо, порушує домовленості ЄС, насамперед – принцип чесної співпраці.

Я перебуваю тут завдяки непохитності членів Бундестагу Німеччини і делегатів Парламентської Асамблеї – людей, які запросили нас, які дійсно піклуються про верховенство права, громадянські свободи і людську гідність в Європі. Я не знаю, що готує мені майбутнє, але дуже вдячна за надану можливість.

Хоча президент Польщі Анджей Дуда в своєму недавньому виступі назвав ЄС «уявною спільнотою, від якої мало користі», ми все ж вважаємо, що не можна дозволяти польському уряду руйнувати ЄС зсередини, використовуючи ШІС для переслідування своїх критиків, зловживаючи довірою країн-членів ЄС, а також європейськими законами і цінностями, яких він обіцяв дотримуватися. Потрібно зупинити цей популістський рух до авторитарного режиму.